

РОЛЬ ЗНАНЬ У ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ ФАХІВЦІВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В УМОВАХ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

Герасименко Ю.С., професорка кафедри педагогіки, психології та менеджменту Білоцерківського інституту неперервної професійної освіти ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України
(м. Біла Церква, Київська обл.)

Соціально-економічні зміни в Україні призвели до необхідності оновлення навчання кваліфікованих фахівців в аграрній галузі так, щоб вони були відповідні сучасним вимогам, які ставляться як до їх професійної, так і суспільної діяльності. Національна Рада з відновлення України від наслідків війни розробила проєкт Плану відновлення України за напрямом «Нова аграрна політика». Групою були визначені основні проблеми, які необхідно вирішити в рамках Плану відновлення, а також були визначені цілі, проблеми, завдання та етапи відновлення [1].

Традиційні знання в сфері сільського господарства і агропромислового комплексу відіграють важливу роль у сучасній підготовці фахівців. Ці знання є базою, на якій будується сучасна аграрна освіта і дослідження. Звичайні сільськогосподарські методи та знання про обробку ґрунту, вирощування рослин і розведення тварин є фундаментальними для підготовки фахівців. Розуміння цих процесів дозволяє використовувати їх як відправну точку для впровадження новітніх технологій і підходів.

Звичайні та культурні аспекти сільського господарства є важливими, оскільки вони визначають специфічні вимоги та підходи до роботи з різними видами культурних рослин і тварин. Фахівці повинні розуміти традиції та потреби сільських громад, з якими вони співпрацюють. Знання про місцеві сорти рослин і породи тварин є цінними джерелами генетичних ресурсів, які можуть бути використані для покращення сортів і гібридів, що вирощуються на сьогодні. Класичні методи сільського господарства часто базуються на екологічно стійких підходах, які допомагають зберігати природні ресурси та зменшувати негативний вплив на довкілля. Ці знання є важливими для боротьби з

кліматичними змінами і забезпечення сталого розвитку сільськогосподарського сектора.

Передача традиційних знань від покоління до покоління є важливим аспектом збереження культурної ідентичності сільських громад і розвитку національної спадковості. Традиційні знання не виключають використання сучасних технологій і інновацій. Навпаки, вони можуть служити основою для розробки новітніх підходів до сільського господарства, таких як використання дронів, сучасних систем інформаційної підтримки та біотехнологій.

Узагальнюючи, провірені та випробувані знання в сільському господарстві і агропромисловому комплексі є важливими для підготовки фахівців, оскільки вони надають базову історичну та культурну перспективу, яка допомагає розуміти та інтегрувати сучасні підходи та інновації в цю сферу.

На мій погляд, основними аспектами у процесі підготовки майбутніх фахівців в сфері сільського господарства є вирішення завдань, пов'язаних з визначенням концептуальних шляхів створення майбутнього спеціаліста.

Один із значущих чинників, що впливає на створення системи професійної підготовки фахівців у галузі сільського господарства, полягає в контролі над процесами розвитку сільського господарства та його галузей, включаючи такі аспекти, як:

- Правила міжнародної торгівлі;
- Еволюція сільськогосподарської політики Європейського Союзу;
- Технологічний прогрес і підвищення продуктивності;
- Стан екологічної політики.

Аграрний сектор потребує наявності висококваліфікованих фахівців, а це призвело до зростаючого інтересу щодо питань готовності майбутніх професіоналів до виконання своїх професійних обов'язків. Це охоплює аналіз змісту, методології формування та оцінки готовності майбутніх аграрних спеціалістів до виконання своєї професійної діяльності.

Аналіз наукових досягнень в галузі дослідження дозволяє нам зрозуміти, що поняття "готовність майбутніх фахівців аграрних спеціальностей до

професійної діяльності" можна визначити як складну соціально-психологічну характеристику. Ця характеристика включає усвідомлення значущості відповідної діяльності під час навчання, спрямованість набутих теоретичних знань, практичних навичок і вмінь на вирішення завдань агропромислового комплексу України [2].

Подальший розвиток індустріалізації має суттєвий вплив на реформування сільського господарства, яке перебуває в складному становищі. Ці реформи також призводять до змін у сфері аграрної освіти. У таких умовах навчальна діяльність у закладах аграрної освіти повинна спрямовуватися на пошук ефективних методів покращення професійної підготовки майбутніх кваліфікованих фахівців, а також забезпечення перетворення навчально-пізнавальної діяльності студентів, враховуючи їхні змінені потреби, мотиви та цілі. Аграрним освітнім установам необхідно постійно шукати нові форми, шляхи і засоби для інтеграції професійної підготовки майбутніх фахівців із розвитком глибокого наукового світогляду, високої професійної культури, інтелектуальності та професіоналізму.

Зі зростанням соціальних стандартів і економічного статусу сільських жителів, а також з'явленням нових економічних відносин у сільській місцевості, процес формування майбутніх фахівців повинен йти у напрямі більшої універсальності. Молоді людині потрібно мати можливість визначити пріоритети у своїй діяльності, використовуючи при цьому отримані знання, навички і уміння, і вдосконалювати їх залежно від спрямування їхньої професійної діяльності. На сільськогосподарських підприємствах вже впроваджують високотехнологічне обладнання і нові методи вирощування рослин і утримання тварин. Тому сучасний фахівець повинен володіти навичками і методами впровадження передових технологій, забезпечувати оптимальний режим роботи обладнання, постійно поглиблювати знання у галузях економіки, права, менеджменту і маркетингу, бути здатним організовувати юридичні відносини у господарстві, мати навички організації підприємницької діяльності, комунікативні вміння у взаємодії з іншими людьми

та розуміти економічні аспекти управління господарством. Старий підхід до розподілу праці в сільському господарстві і система підготовки фахівців вже не відповідають сучасним вимогам і потребам.

Зі зростанням соціальних стандартів і економічного статусу сільських жителів, а також з'явленням нових економічних відносин у сільській місцевості, процес формування майбутніх фахівців повинен йти у напрямі більшої універсальності. Молоді людині потрібно мати можливість визначити пріоритети у своїй діяльності, використовуючи при цьому отримані знання, навички і уміння, і вдосконалювати їх залежно від спрямування їхньої професійної діяльності. На сільськогосподарських підприємствах вже впроваджують високотехнологічне обладнання і нові методи вирощування рослин і утримання тварин. Тому сучасний фахівець повинен володіти навичками і методами впровадження передових технологій, забезпечувати оптимальний режим роботи обладнання, постійно поглиблювати знання у галузях економіки, права, менеджменту і маркетингу, бути здатним організовувати юридичні відносини у господарстві, мати навички організації підприємницької діяльності, комунікативні вміння у взаємодії з іншими людьми та розуміти економічні аспекти управління господарством. Старий підхід до розподілу праці в сільському господарстві і система підготовки фахівців вже не відповідають сучасним вимогам і потребам.

Підвищення ефективності професійної підготовки фахівців для сільського господарства і аграрної галузі є надзвичайно важливим завданням в системі вищої сільськогосподарської освіти. Ця галузь відіграє важливу роль у забезпеченні продовольства і розвитку сільських регіонів.

Обрана тема є актуальною та важливою, оскільки після війни сільське господарство є ключовою галуззю відновлення економіки та забезпечення продовольством населення. Умови повоєнного відновлення будуть вимагати від сільського господарства швидких та ефективних змін. Фахівці сільського господарства повинні мати доступ до останніх знань та інновацій у галузі сільського господарства, щоб впроваджувати нові методи та технології для

підвищення врожайності та ефективності господарства. Загалом, знання відіграють важливу роль у підготовці кваліфікованих фахівців сільського господарства і є ключовим фактором у повоєнному відновленні, сприяючи підвищенню продуктивності, стійкості та сталому розвитку сільського господарства.

Таким чином, роль знань у сучасній підготовці кваліфікованих фахівців сільського господарства в умовах повоєнного відновлення є критично важливою. Знання допомагають фахівцям ефективно реагувати на виклики, пов'язані з відновленням сільського господарства після конфлікту або війни. Вони надають інструменти для впровадження новітніх методів і технологій, раціонального управління ресурсами та збереження навколишнього середовища. Знання також сприяють розвитку соціальної стабільності та співпраці зі спільнотами. Уміння набувати, використовувати та поширювати знання є надзвичайно важливими як для індивідуального розвитку фахівців, так і для створення сталої та ефективної системи сільського господарства.

Список літератури:

1. Проєкт Плану відновлення України. URL: <http://surl.li/gglaw>.
2. Лакатош М.О. Професійна підготовка фахівців аграрного профілю як психолого-педагогічна проблема. URL: <http://surl.li/ldwcg>.